

DEN TRADISJONELLE LATINSKE MESSEN

11. SEPTEMBER 2011
ST JOSEPH KIRKE

13. SØNDAG ETTER PINSE

UNDER INNGANGSPROSESJONEN:

Fast skal min dåpspakt evig stå, og Kirken vil jeg ære. Den er den grunn jeg bygger på, jeg følge vil dens lære. Takk være Gud, som på min vei til sannhets Kirke førte meg! Jeg aldri den vil svikte.

Er sjelen syk og foten matt, jeg vet hvor kraft kan vinnes, er alt omkring meg skummel natt, jeg vet hvor lyset finnes. Et bluss på korsets dunkle vei har sannhets Kirke tent for meg. Jeg aldri den vil svikte.

Gudmennesket i kjød og blod forvisst er her til stede. I hostien min Frelser god jeg ydmykt tør tilbede. Så lyder Jesu egne ord, så lærer sannhets Kirke stor. Jeg aldri den vil svikte.

Min Jesus kjenner hjertets savn, husvaler ømt i nøden. Hans hjerte er en frelsers havn for hver som går i døden. Han selv fra jord på himmelvei ved sannhets Kirke fører meg. Jeg aldri den vil svikte.

ASPERGES ME synges

Asperges me, Domine, hyssopo et mundabor, Lavabis me, et super nivem dealbabor. Miserere mei, Deus, secundum magnam misericordiam tuam.

INNGANGSVERS:

Réspice, Dómine, in testaméntum tuum, et ánimas páuperum tuórum ne derelínquas in finem: exsúrge, Dómine, et júdica causam tuam: et ne obliviscáris voces quæréntium te. (Ps.) Ut quid, Deus, repulisti in finem, irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ? - Herre, se på din pakt og glem ikke helt dine fattiges sjeler. Reis deg, Herre, og før din sak og glem ikke ropet fra dem som søker deg. (Salme 73, 1) Gud, hvorfor har du for alltid støtt oss bort? Hvorfor raser din vrede mot fårene på dine gressganger? Ære være ...

KYRIE og GLORIA

fra MESSE 11

(Salmeboken nr. 11)

KOLLEKTBØNN:

Omnípotens sempítérne, Deus, da nobis fidei, spei, et caritátis augméntum: et ut mereámur ássequi quod promíttis, fac nos amáre quod præcipis. Per Dóminum nostrum ... - Allmektige evige Gud, gi oss vekst i tro, håp og kjærlighet, og la oss elske

dine bud, så vi kan fortjene å oppnå det du har lovet. Ved vår Herre ...

LESNING: Gal. 3,16-22

Fratres, Abrahæ dicta sunt promissiones, et semini ejus. Non dicit: Et seminibus, quasi in multis, sed quasi in uno: Et semini tuo, qui est Christus. Hoc autem dico, testimonium confirmatum a Deo: qua post quadringentos et triginta annos facta est lex, non irritum facit ad evacuandum promissionem. Nam si, ex lege hereditas, jam non ex promissione. Abrahæ autem per repromissionem donavit Deus. Quid igitur lex? Propter transgressionem posita est, donec veniret semen, cui promiserat, ordinata per Angelos in manu mediatoris. Mediator autem unus non est: Deus autem unus est. Lex ergo adversus promissa Dei? Absit. Si enim data esset lex, quæ posset vivificare, vere ex lege esset justitia. Sed conclusit Scriptura omnia sub peccato, ut promissio ex fide Jesu Christi daretur credentibus. - Brødre, løftene var gitt til Abraham og hans ætt. Det heter ikke "og ættene", som om det var sagt om mange, men som om én: "og din ætt" som er Kristus. Men jeg sier: Den pakt som Gud har stadfestet, blir ikke opphevet ved loven som ble gitt fire hundre og tretti år senere, så løftet ved den skulle falle bort. For er arven av loven, så er den ikke mer av løftet; men Gud har gitt Abraham den ved løftet. Hva skal

da loven være godt for? Den ble gitt for misgjerningenes skyld, til den ætt kom som løftet gjaldt; det ble ordnet av engler ved en mellommanns hånd. Men mellommannen er ikke nødvendig om det bare er én part. Men Gud er én. Er da loven mot Guds løfter? Nei, langt fra! For om det var gitt en lov som kunne gjøre levende, da ville rettferden virkelig komme av loven. Men Skriften har innesluttet alt under synd, så løftet skulle bli gitt dem som tror, ved troen på Jesus Kristus.

GRADUALE:

Réspice, Dómine, in testimonium tuum, et ánimas páuperum tuórum ne derelinquas in finem: Exsurge, Dómine, et júdica causam tuam: memor esto opprobrii servórum tuórum. - Herre, se på din pakt, og glem ikke helt dine fattiges sjeler. Reis deg, Herre, og før din sak; kom i hu dine tjeneres vanære.

ALLELUJA:

Allelúja, allelúja. Dómine, refúgium factus est nobis a generatióne et progénie. Allelúja. - Alleluja, alleluja. Herre, vår tilflukt er du blitt fra ætt til ætt. Alleluja.

EVANGELIUM: Lukas 17,11-19

In illo témpore: Dum iret Jesus in Jerúsalem, transibat per médiam Samariám et Galilæam. Et cum

ingrederétur quoddam castéllum, occurrerunt ei decem viri leprósi, qui steterunt a longe: et levaverunt vocem, dicentes: Jesu præcéptor, miserere nostri. Quos ut vidit, dixit: "Ite, osténdite vos sacerdotibus." Et factum est dum irent, mundáti sunt. Unus autem ex ipsis, ut vidit, dixit quia mundátis est, regréssus est, cum magna voce magníficans Deum, et cécidit in faciém ante pedes ejus, grátias agens: et hic erat Samaritánus. Respóndens autem Jesus, dixit: "Nonne decem mundáti sunt? et novem ubi sunt? Non est invéntus qui redíret, et daret glóriam Deo, nisi hic alienígena." Et ait illi: "Surge, vade: quia tides tua salvum fecit." - På den tid hendte det at Jesus vandret midt igjennom Samaria og Galilea på veien til Jerusalem. Og da han kom til en by, møtte han ti spedalske menn som sto langt borte. Og de løftet røsten og sa: "Jesus, mester, miskunn deg over oss." Og da han så dem, sa han: "Gå bort, vis dere for prestene." Og mens de gikk bort, skjedde det at de ble renset. Men en av dem vendte tilbake da han så at han var blitt renset, og pristet Gud med høy røst, falt på sitt ansikt for hans føtter og takket; og det var en samaritan. Og Jesus tok til orde og sa: "Ble ikke alle ti renset? Hvor er da de ni? Var det ingen andre enn denne fremmede mannen som vendte tilbake og ga Gud æren?" Og

han sa til ham: "Stå opp og gå bort, din tro har frelst deg."

PREKEN – *først synges:*

Veni, creator Spiritus, mentes tuorum visita, imple superna gratia, quæ tu creasti pectora.

Qui diceris Paraclitus, altissimi donum Dei, fons vivus, ignis, caritas et spiritalis unctio.

CREDO I – Salmebok nr 21

OFFERTORIUM:

In Te sperávi, Dómine; dixit Tu es Deus meus, in mánibus Tuis témpora mea. - På deg har jeg håpet, Herre; jeg sa: du er min Gud, i dine hender hviler min skjebne.

PREFASJON (*for Hl. treenighet*)

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare, nos tibi semper, et ubique gratias agere: Domine sancte, Pater omnipotens, æterne Deus. Qui cum unigenito Filio tuo, et Spiritu Sancto, unus es Deus, unus es Dominus: non in unius singularitate personæ, sed in unius Trinitate substantiæ. Quod enim de tua gloria, revelante te, credimus, hoc de Filio tuo, hoc de Spiritu Sancto, sine differentia discretionis sentimus. Ut in confessione veræ, sempiternæque Deitatis, et in personis proprietates, et in essentia unitas, et in maiestate

adoretur æqualitas. Quam laudant Angeli atque Archangeli, Cherubim quoque ac Seraphim: qui non cessant clamare quotidie, una voce dicentes:

- I sannhet verdig og rett er det, riktig og gagnlig at vi alltid og overalt takker deg hellige Herre, allmektige Fader, evige Gud. Du som med din enbårne Sønn og den Hellige Ånd er én Gud og én Herre, ikke i én persons enhet, men i det ene vesens treenighet. For det vi etter din åpenbaring tror om din herlighet, det tror vi også om din Sønn, det samme tror vi om den Hellige Ånd uten noen skillende ulikhet: så vi med bekjennelsen av den sanne og evige guddom tilber det særpregede i personene, enheten i vesen og likheten i majestet. Og den prises av engler og erkeengler, av kjeruber og serafer som ikke holder opp med daglig å rope med én røst, idet de istemmer:

SANCTUS og AGNUS DEI - nr. 11

(Man kneler under Sanctus, kanon, Fadervår og kommunion.)

KOMMUNIONSVERS:

Panem de Cælo dedísti nobis, Dómine, habéntem omne delectaméntum, et omnem sapórem suavítátis. - Brød fra himmelen har du gitt oss, Herre, et brød så deilig i alle deler og med så liflig smak.

BØNN ETTER KOMMUNION:
Sumptis Dómine, cæléstibus sacraméntis, ad redemptiónis ætérnæ, quæsumus, proficiámus augméntum. Per Dóminum nostrum ... - Herre, vi ber deg: La oss ved mottagelsen av de himmelske sakramenter stadig vinne fram i den evige gjenløsning. Ved vår Herre ...

ITE MISSA EST – fra messe 11

VELSIGNELSE

DET SISTE EVANGELIUM

Salve Regina, mater misericordiæ, vita, dulcedo, et spes nostra, salve. Ad te clamamus, exules filiii Hevæ. Ad te suspiramus, gementes et flentes in hac lacrimarum valle. Eia ergo, Advocata nostra, illus tuos misericordes oculos ad nos converte. Et Iesum, benedictum fructum ventris tui, nobis post hoc exilium ostende. O Clemens, O pia, O dulcis Virgo Maria.

POSTLUDIUM

Neste TLM er søndag 25. september kl 19.00 – 15. søndag etter pinse.